

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LI. An Christi ad inferos descendentis anima fuerit extincta, aut
extinguibilis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Primam esse dicunt falsam: Quia de eo nusquam vllus Euangelista. 2. Quia non descendit Diuinitas in orcum; erat enim, estq; vbiq;: Non Corpus; quia requieuit triduo in sepulcro; vnde & resurrexit: Neque Anima Christi descendit: 1. Quia nil de hoc Scriptura: Sed fuit in Paradiso: Iuxta id, *Hodie mecum eris in par.* Idem ait: *Pater in manus tuas commendo Sp. meum,* Luc. 23. id est, animam: secundum quatuor fuit in paradiso, & Non in inferno: quia Non vrin eo pateretur: Non vt Patres liberaret: quia hoc fecit patiēdo in terra; fecit efficaciam suam Diuinitatis ab initio mundi, non locali descensu ad inferos. Et Patres non erant in inferno, cum *Iustorum anima in manu Dei sint, id est: in sinu Abrabe,*

Quidam statuunt descensum ad inferos post mortem; non vt pateretur, aut liberaret Patres; sed vt victoriam ostentaret, terrorem incuteret diabolis. Sed hoc nusquam in Scriptura. Et post mortem dicto, *Consummatum est;* anima Christi quieuit in manu Patris; &c. Hæc PAREVS. Demum sententiam quartam statuit suam: SVADET, 1. ex Agonia, ex clamore, *Dens meus.* &c. 2. Ratione: 1. Christus animas & corpora debuit redimere; ergo & corpore & anima pati: 2. Debuit nos ex cruciatibus inferni liberare: ergo eo ipso prius tolerare. 3. Tacerentur ij cruciatus in Symbolo, nisi in hoc de descensu articulo subintelligerentur, &c.

Hæc ferè Theologia est ac sententia Pareana, hoc est, Calviniana. Refero hæc strictim; omitto multa; refuto nulla: referuo ad singulas quæstiones singula. SVASIONES reddam, ac diuina quæst. 52.

QVÆSTIO LI.

An descendens ad inferos Christi; Anima fuerit Extincta?

LUTHERANI quidam disertè, dicunt, vt BENEDICTUS LITIVS in Catechismo anni 1551. *Descendens ad inferos esse penitus interire.* Idem in Actor. c. 2. *Christum facit ita loquentem: Descendam in inferum, sentiam dolores inferni, & planè Periisse videbor.* Hæc tametli in Recognitione, pag. 18. de interno sciens dicitur, & cum in Catech. anni 1552. *Sepulcrum esse videri ibidem;* tamen pag. 275. ita Christi Descensum distinguit cum Vbiquetariis, quo: ù ipse princeps est Christi ad inferos descensus duplex fuit, 1. Cuius adhuc corporalis in terris vitam agens, suscepit dolores inferni. Hæc vitam præcipuè factum, est, cum in cruce clamauit, *Dens meus.* &c. Hic enim, clamor significat, Christum dolibus inferni obrutum, & flammis eius accensum fuisse. 2. Cuius mortuum depositus est de cruce, & in terram sepultus, vt VIDERETVR PRORSVS INTERIRE, & omnino EXTINGVI.

CALVINISTÆ iuxta cum LUTHERANIS sentiunt, vel ipsam Christi Diuinitatem, vel ac mortuam fuisse: Quamto minus vitæ quæquam relictum Animæ tribuerint? Vbi supra quæst. 16.

ANABAPTISTÆ sentiunt, Descendere ad inferos esse interire, extingui: Et Christi animam interire docent; Verum posse a resuscitata reuiuifcere. Ita quæ Bayum lib. 1. Institutionu religionis, c. 214. At. 1. Vbi id Atheismo aperit; pugnat Concilii, & S. Patris IULII ILL. 4. de Christo c. 14. 2. Democritus, esse *Lactantio* lib. 7. *Diuin. Instit.* c. 7. animas cum corporibus dissolui ac perire asseruit; Quem Plato reuincit de animæ immortalitate differens. Anabaptistæ ergo sunt Democratistæ; Forumque affines Luthero-Calvinistæ.

CALVINVS in sua Psychopannychia, ab Anima Christi mortui semper viuentē docet Iustorum quoque animas non dormire, id est, non extingui morte: euidenterque Anabaptistas conuincit, dicentes, dormire animas, id est, extingui. Verum ita argumētatur, vt sentire cernatur, ab inferno animam absorberi, esse animam extingui. Sic enim ait: *Anima Christi vitam suam nunquam perdidit. Cur? Quia Patri commendata, non poterat non salua esse.* Verum est. Id voluit ista: Non derelinques animam meam in inferno. Act. 2. Nam anima eius diuina virtute suffulta est, ut in perditionem rueret. Ergone quæ non sic suffulta fu. rit; perit: vt reprobæ anima?

AUTOR. Negat quidem Calvinus sub finem libri, Animas impiorum in-

terire, vel extingui post solutionē à corporibus: Verum tunc *Aus* non efficaciter conuincit Anabaptistas, dicens, Animam Christi ex eo immortalē fuisse, quod coniuncta Deo non sit permittenda rueri in infernum: *Aus* certē sequitur; Animas impiorum extingui, & quod ruant in infernum;

2. Deinde, Quia dicit Animā Christi non interisse, quia diuina virtute suffulta fuit: Ergo sensit CALVINVS, quod ex se ipsa fuerit extinguiibilis; sed inextinguiibilis ob Dei virtutem. Cū autem Dei virtus ea, seu gratia, procul absit ab impiis animabus; necesse fuerit eas extingui, iuxta Calvinum.

3. Istud declarant producti ab eo typi. 1. Prebet argumentum immortalitatis anima sua, cū Ionam triduo immersum in ventre ceti, mortis sue typum constituit. Venter ille morse est. Animam igitur saluam in morte habuit: modo scilicet quo Ionas, virtute diuina suffultam: Sine hac Ionas perisset, perisset & anima Christi. 2. Item ibidem: Quid est quod Isaac non moritur; nisi quia, quod proprium est homini, immortale Christus præstitit; hoc est, Animam? Arias verò, animal irrationale, qui in eius locum ad mortem substituitur, corpus est. Sicut igitur Isaac erat ex natura morte debilis, ita Christi anima ex se, (iuxta Calvinum) dici videtur extinguiibilis, nisi diuina virtute suffulta perdurasset.

4. Non absorberi Animam ab inferno, sed suffulciri à Deo, est Caluino, Non extingui eandem: Ergo Absorberi eam, esse debet illi, extingui: Nec enim datur medium. Atqui suprā ex ipso sapius accepimus, Animam Christi absorptam

fuisse: Ergo & extinctam fateri cogitur: quantumcunque id contra Anabaptistas negat. Quare istud? *Descendit ad inferos, erit Caluino idem quod, extinguitur interijt.*

QVÆSTIO LIV.

An Christi Descendisse ad inferos, sit gehennam pertulisse; Sicque nos Redemisse?

LUTHERANI, ex Luthero in Psal. 16, Schmidelino, Epino, vbi supra &c. affirmant talia: Christus verè ad infernum damnatorum secundum TOTAM PERSONAM, post crucis mortem descendit; & ibi peccatorum nostrorum in anima & corpore, penas luit: ignē infernalem expertus est, & gehenna flammis deguit auit. MELANCHTHON in Locis Communis cap de Filio, bis dicit, Christum luctatum grauissimè cum tentatione de Abiectione sui. BRENTIVS in Ad. 2. Christus inferni perissum esse dolores ait. &c.

CALVINISTÆ; nominatim CALVINVS Instit. 1. 2. c. 16. §. 8. 9. 10. 11. 12. Et in Carthifimo paruo: In Psychopanny. Et in Matth. c. 27. docet, dici Christum ad inferos descendisse: quia passus est dolores animarum damnatarum. 2. Hosce nil esse, nisi anxietatem conscientia coitantis iratum sibi Deum. 3. Christum sibi Deum infensum apprehendisse, tum propter nos, tum ob metum propria salutis amittenda; indeque ineffabilem animi anxietatem perpesum, qualem, qui scisti, eternum sese periturum. 4. Sic in orco versari coepisse Christum in horto. In cruce clamantem abisse profundius: In morte profundissime absorptum eterna mortis reum irato Deo. 5. Huic tali ad inferos Christi, descensus totam nostram tribui Redemptionem: ut sine qua Christi mors in cruce nullius pretij extitisset. Instit. 1. 2. c. 16. §. 10. Nihil actum erat, si corporea tantum morte defunctus fuisset Christus: Sed opera simul pretium erat, ut diuina ultionis seueritatem sentiret. Et infra: Unde etiam eum oportuit cum inferorum copijs quasi consertis manibus luctari. Similia fufius in Matth. 27. Præmissa carptim ex illo perstrinxi: Verbotim liquent suprā. L 2 Sum-